

KNOVS: Sovico Natašo Hribar s Šarcem vabijo v DZ

S prepovedjo nadzora pravilnosti zaposlitve **Nataše Hribar** na Sovi direktorju obveščevalne službe **Rajku Kozmelju** ni uspelo ustaviti opozicijskih nadzornikov vohunov. Komisija za nadzor obveščevalnih služb, ki jo vodi **Matej Tonin** (NSi), je napovedala, da bodo zaposlitev Lepe Nataše preverili kar v državnem zboru in to tako, da bodo ob znanki premiera **Nataši Hribar**, ki je bila pred poletjem zaposlena na Sovi, zaslišali še zaposlene v kadrovski službi Sove, premiera **Marjana Šarca**, direktorja Sove **Rajka Kozmelja**, sekretarja za nacionalno varnost **Damirja Črnčeca**, glavno inšpektorico za javno upravo **Lidijo Epohal Vučkovič** in župana občine Škofljica **Ivana Jordana**.

V skrajnem primeru interpelacija

Prva zaslišanja bi lahko bila decembra. V Škofljici je bila Hribarjeva zaposlena pred prezaposlitvijo na Sovo. Po poročanju **Bojana Požarja**, ki je preverjanje poslancev s poročanjem o nenavadni zaposlitvi sprožil, bi naj z zaposlitvijo Hribarjeve v Škofljici Jordan v preteklosti naredil uslugo Šarcu, pozneje pa sta se ob njej sprla.

Ni čisto jasno, ali je bila Hribarjeva na Sovi zaposlena zaradi znanstva s premierom, o čemer je pisal Požar. Je bila zaposlena, da bi jo Sova rešili pred Jordanom, o čemer je poročala revija Reporter. Ali pa je bila zaposlena, ker se je

prijavila na Sovo in so službe obveščevalne službe, ki je neposredno podrejena Šarcu in njen direktor ocenili, da takšno novo moč nujno potrebujejo.

Podobno ni jasno, kako je do Požarja in opozicije zgodba o zaposlitvi Nataše izcurljala iz Sove. Del medijev meni, da je zaupnosti Sove izdal župan Škofljice, ki mu je zaposlena za stike z javnostjo izginila v drugo službo, ko je bila na bolniški. A župani praviloma niso tisti, ki bi morali varovati zaupnosti vladne obveščevalne službe.

Pri dilemi, kaj lahko storijo po odločitvi vlade, da jim onemogoči nadzor, je komisiji pomagala tudi pravna služba parlamenta, vodi jo **Nataša Voršič**. Iz pravne službe so opozorili, da spor pred ustavnim sodiščem, da bi si le lahko ogledali dokumente o zaposlitvi Nataše, ni najboljša pot, ki bi omogočila preverjanje.

Ima pa opozicija še veliko močnih orodij, da opravi svoje delo, skrajni sta zahtevo za razpravo o delu vlade (interpelacijo) v državnem zboru ali zahteva za razpravo o ustavni obtožbi.

Za začetek bo komisija za nadzor obveščevalcev uporabili blažjo pot: zaslišanja pred komisijo vseh vpletenih v zaposlitev.

Erjavčeva arbitražna dediščina

Komisija bo, potem ko je potrdila poročilo o arbitražni

sramoti o tem, kako so mediji na Hrvaškem in v Srbiji lahko objavili posnetke pogovorov arbitra **Jerneja Sekolca** in predstavnice zunanjega ministrstva **Simone Drenik** v času prejšnje vlade **Mira Cerarja** (SMC), javnosti razkrila manjši del 150 strani dolgega zaupnega poročila o nadzoru dogajanja v prejšnjem mandatu, ko je zunanje ministrstvo vodil **Karl Erjavec**.

Posledica razkritja teh pogovorov, ki jih ne bi smelo biti, je bila, da se je sosednja država umaknila iz arbitražnega postopka in da arbitražne razsodbe, do katere je pozneje prišlo, še danes ni pripravljena priznati in to čeprav za Slovenijo celo ni posebej ugodna.

“Eno osebo smo ujeli na laži,” je Tonin povzel iz vsebine preverjanj, kako se je državi lahko zgodila ta sramota.

Pojasnilo: Ime **Nataše Hribar** v članku objavljam, ker je prikrivanje podcenjujoče in nepošteno do javnosti. Tuje obveščevalne službe in vsi boljši analitiki za ime in priimek vedo že od začetka afere. Da ga mediji v Sloveniji več mesecev nismo objavljali, je bila predvsem posledica strahu, ker pravna ureditev pri nas prepoveduje obveščanje javnosti, tudi ko za to so tehtni razlogi, povrhu pa je bilo dovolj izpovedno poimenovanje Lepa Nataša.